

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Ουγγαρία, παραβαίνοντας τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 63 ΣΛΕΕ και από τα άρθρα 7, 8 και 12 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θέσπισε μη αναγκαίους και αδικαιολόγητους περιορισμούς οι οποίοι εισάγουν διακρίσεις εις βάρος των επιδοτήσεων από την αλλοδαπή σε ουγγρικές μη κυβερνητικές οργανώσεις με τον *a külföldről támogott szervezetek átláthatóságáról szóló 2017. évi LXXVI. törvény* (νόμο LXXVI του 2017, για τη διαφάνεια των οργανώσεων που λαμβάνουν χρηματοοικονομική στήριξη από την αλλοδαπή), με τις διατάξεις του οποίου επιβάλλονται υποχρεώσεις καταχωρίσεως, δηλώσεως και διαφάνειας σε ορισμένες κατηγορίες μη κυβερνητικών οργανώσεων — σε εκείνες που λαμβάνουν άμεση ή έμμεση χρηματοοικονομική στήριξη από την αλλοδαπή η οποία υπερβαίνει ορισμένο ποσό — και, επιπλέον, προβλέπεται η δυνατότητα επιβολής κυρώσεων στις οργανώσεις οι οποίες δεν εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις αυτές·
- να καταδικάσει την Ουγγαρία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο νόμος LXXVI του 2017, για τη διαφάνεια των οργανώσεων που λαμβάνουν χρηματοοικονομική στήριξη από την αλλοδαπή, επιβάλλει νέες υποχρεώσεις καταχωρίσεως, δηλώσεως, διαφάνειας και δημοσιότητας σε ορισμένες κατηγορίες μη κυβερνητικών οργανώσεων — σε εκείνες που λαμβάνουν άμεση ή έμμεση χρηματοοικονομική υποστήριξη από την αλλοδαπή η οποία υπερβαίνει ορισμένο ποσό — και, επιπλέον, προβλέπει τη δυνατότητα επιβολής κυρώσεων στις οργανώσεις που δεν εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις αυτές.

Στις 14 Ιουλίου 2017, η Επιτροπή κίνησε διαδικασία λόγω παραβάσεως κατά της Ουγγαρίας όσον αφορά τον νόμο LXXVI του 2017.

Δεδομένου ότι έκρινε την απάντηση της Ουγγαρίας μη ικανοποιητική, η Επιτροπή προχώρησε στο επόμενο στάδιο της διαδικασίας λόγω παραβάσεως και, στις 5 Οκτωβρίου 2017, απηύθυνε στην Ουγγαρία αιτιολογημένη γνώμη.

Καθόσον έκρινε ότι και η απάντηση στην αιτιολογημένη γνώμη δεν ήταν ικανοποιητική, η Επιτροπή αποφάσισε να προσφύγει στο Δικαστήριο ζητώντας του να διαπιστώσει ότι η Ουγγαρία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 63 ΣΛΕΕ και από τα άρθρα 7, 8 και 12 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αναίρεση που άσκησε στις 21 Φεβρουαρίου 2018 ο CJ κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 13 Δεκεμβρίου 2017 στην υπόθεση T-602/16, CJ κατά Ευρωπαϊκού Κέντρου Πρόληψης και Ελέγχου των Νόσων (ECDC)

(Υπόθεση C-139/18 P)

(2018/C 211/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: CJ (εκπρόσωπος: B. Κόλιας, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Κέντρο Πρόληψης και Ελέγχου των Νόσων (ECDC)

Αιτήματα

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει στο σύνολό της την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2017 στην υπόθεση T-602/16, CJ κατά ECDC (EU:T:2017:893)·
- εφόσον κρίνει βάσιμη την αίτηση αναιρέσεως, να ακυρώσει την έκθεση αξιολόγησης της 21ης Σεπτεμβρίου 2015·
- να καταδικάσει το ECDC στα δικαστικά έξοδα και των δύο βαθμών.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναιρέσεως ο αναιρεσίων προβάλλει τέσσερις λόγους:

1. Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο:

- ερμήνευσε εσφαλμένα το άρθρο 3, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 3, παράγραφος 3, του εκτελεστικού κανόνα 20 του ECDC, κρίνοντας ότι σε περιπτώσεις όπως η υπό κρίση περίπτωση δεν χρειαζόταν ο δευτεροβάθμιος αξιολογητής να είναι ο πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου του ECDC,
- υπέπεσε σε νομικό σφάλμα κατά τον χαρακτηρισμό των πραγματικών περιστατικών, κρίνοντας ότι ο πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου δεν ήταν πιθανό να λάβει απόφαση υπέρ του αναιρεσίοντος,
- ερμήνευσε εσφαλμένα το επιχείρημα ότι δεν είναι δυνατόν δευτεροβάθμιος αξιολογητής να είναι υφιστάμενος του αξιολογητή, καθώς δεν μπορεί να έχει την αναγκαία ανεξαρτησία έναντι του αξιολογητή.

2. Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο:

- ερμήνευσε εσφαλμένα τα άρθρα 7, παράγραφος 1, και 8, παράγραφοι 3 και 4 του εκτελεστικού κανόνα 20 του ECDC, κρίνοντας ότι ο βαθμολογητής μπορεί να αγνοήσει τους δείκτες απόδοσης και στόχων που τέθηκαν για τον υπάλληλο κατά την προηγούμενη περίοδο αξιολόγησης,
- επικουρικός, υπέπεσε σε νομικό σφάλμα κατά τον νομικό χαρακτηρισμό των πραγματικών περιστατικών, κρίνοντας ότι ο αξιολογητής έλαβε δεόντως υπόψη τους δείκτες απόδοσης και στόχων.

3. Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο:

- ερμήνευσε εσφαλμένα την έννοια του «διαλόγου» του άρθρου 8, παράγραφος 9, των εκτελεστικών κανόνων του ECDC,
- επικουρικός, υπέπεσε σε νομικό σφάλμα χαρακτηρίζοντας ως «διάλογο» αξιολόγησης μια διαδικασία που περιορίστηκε, από πλευράς ECDC, στην υποβολή, εκ μέρους του δεύτερου αξιολογητή, αιτήματος προσκόμισης ενός εγγράφου το οποίο διέθετε ήδη και στην τηλεφωνική υποβολή του ερωτήματος «ποια τμήματα της αξιολόγησης της επίδοσής σας θεωρείται ότι δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα;», χωρίς να υποβληθεί κανένα άλλο ερώτημα μετά την απάντηση του υπαλλήλου επί της ουσίας και τη δήλωσή του ότι μπορεί να παράσχει κάθε ειδικότερη πληροφορία που θα χρειαζόταν ο δεύτερος αξιολογητής.

4. Με τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο:

- ερμήνευσε εσφαλμένα το άρθρο 22α του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης κρίνοντας, κατ' ουσίαν, ότι ακόμη και όταν ο υπάλληλος καταγγέλλει σε ανύποπτο χρόνο οικονομική κακοδιαχείριση, παρέχει αρχή απόδειξης και οι ισχυρισμοί του είναι αληθείς, επιτρέπεται η ετήσια αξιολόγησή του από τον οργανισμό να γίνει από τα πρόσωπα τα οποία αφορούν οι ισχυρισμοί του,
- επικουρικός, υπέπεσε σε νομική πλάνη, θεωρώντας ότι οι ισχυρισμοί του αναιρεσίοντος δεν είχαν διατυπωθεί σε ανύποπτο χρόνο, ότι δεν ήταν αληθείς και δεν στηρίζονταν σε σχετικές αποδείξεις, καθώς και ότι οι υπάλληλοι τους οποίους αφορούσαν οι ισχυρισμοί αυτοί μπορούσαν παρά ταύτα να αξιολογήσουν με ουδετερότητα την επίδοση του αναιρεσίοντος.